

Immigration Advice and Rights Centre

4th Floor,
414 Elizabeth Street,
Surry Hills NSW 2010 Australia
ph +61-2-9281 1609 (Admin Line)
+61-2-9281 8355 (Advice Line)
fax +61-2-9281 1638

مقررات مربوط به خشونت در خانواده* (بر اساس قانون در تاریخ 1 اگوست 2005)

"پیش بینی های مربوط به خشونت خانگی" مقررات مهاجرت 1994 به این منظور طرح ریزی شده است که متقاضیان ویزا به خاطر گرفتن اقامت دائم در استرالیا به روابط توأم با بدرفتاری تن در ندهند. چنانچه کسی در چارچوب این مقررات قرار گیرد حق دارد اقامت دائم بگیرد حتی اگر رابطه قطع شده و ضامن حمایت خود را در مورد تقاضانامه پس گرفته باشد.

چه کسی می تواند درخواست دهد؟

مقررات مربوط به خشونت در خانواده فقط در مورد ویزاهای زیر اعمال می شود:

- ویزاهای موقت و دائم همسر و وابستگی متقابل؛
- ویزاهای همسر ازدواج قریب الوقوع در جایی که دارنده ویزا و ضامن ازدواج کرده باشند؛ و
- همسرانی که متقاضی ثانوی برای ویزاهای زیر هستند:
 - ویزاهای دائم پیشنهاد شده توسط کارفرما یا
 - بعضی از ویزاهای دائم مهارت های شغلی/کسب و کار.

تفاوت هایی بین چگونگی اعمال این مقررات در مورد هر نوع ویزا وجود دارد.

خشونت خانگی چیست؟

خشونت خانگی در مقررات مهاجرت چنین تعریف می شود: خشونت یا تهدید به خشونت علیه یک فرد یا دارایی او که موجب ترس یا تشویش در مورد سلامت یا ایمنی شخصی گردد. این می تواند شامل سوء رفتار جسمی، روانی، عاطفی یا مالی باشد.

مقررات مزبور خشونت خانگی را که ضامن علیه یکی یا بیشتر از افراد زیر مرتکب می شود می پوشاند: متقاضی؛ فرزند تحت تکفل (متقاضی، ضامن یا هر دوی آنها)؛ یکی دیگر از اعضای واحد خانواده متقاضی که جزو تقاضانامه است (جایی که متقاضیان ویزای ازدواج قریب الوقوع (نامزد) داشته باشند، یا جایی که متقاضی اصلی برای ویزای کسب و کار یا ویزای پیشنهاد شده توسط کارفرما در خواست می دهد).

*IARC درستی هیچ یک از اطلاعات مندرج در این برگه اطلاعاتی را تضمین نمی کند. این برگه حاوی اطلاعات کلی است و جایگزین نظر و مشاوره حقوقی نیست.

در صورت وجود خشونت خانگی متقاضیان چه باید بکنند

متقاضیانی که خشونت خانگی را تجربه کرده اند باید هر چه زودتر وزارت مهاجرت را آگاه سازند تا بتوان رسیدگی به تقاضانامه را به حالت تعلیق درآورد تا این که حکم دادگاه یا شواهد دیگری دایر بر خشونت خانگی کسب شود. همچنین ضروریست که متقاضی در صورت تغییر نشانی مراتب را به وزارت مهاجرت اطلاع دهد. متقاضی می تواند موضوع را با مأمور پرونده خود در میان گذارد یا بخواهد که با یکی از کارمندان رابط خشونت خانگی در هر یک از ادارات وزارت مهاجرت صحبت کند.

چنانچه متقاضی با وزارت مهاجرت تماس نگیرد ممکن است ضامن تضمین مهاجرتی را پس بگیرد و اگر وزارت مهاجرت از وجود خشونت خانگی اطلاع نداشته باشد ممکن است درخواست ویزا رد شود.

آیا اگر متقاضی هنوز با ضامن خود زندگی می کند می تواند به موجب "پیش بینی های مربوط به خشونت خانگی" درخواست بدهد؟

این مقررات فقط زمانی به اجرا درمی آید که "رابطه بین متقاضی و همسر که معرف است قطع شده باشد". چنانچه متقاضی و همسر به زندگی با یکدیگر ادامه دهند اثبات این امر که رابطه قطع شده است بسیار دشوار خواهد بود و بعید است که با درخواست ویزا موافقت شود.

چه مدارکی لازم است؟

متقاضی، برای این که مشمول این مقررات شود، باید مدرکی دال بر خشونت خانگی ارائه دهد. از مدارک زیر می توان استفاده کرد:

- حکم عدم تعرض یا حکم حفاظت یا دستور صادره از طرف دادگاه علیه ضامن. این حکم باید حکم نهایی باشد که بعد از دادرسی صادر شده است و نه حکم موقت؛
- مدرک دال بر این که ضامن بابت ضرب یا جرم خشونت آمیز دیگری علیه متقاضی یا فرزند یا عضو خانواده محکوم شده است؛
- تعهدات مشترک مضبوط در دعوی دادگاه در جایی که ادعای خشونت وجود داشته است؛
- متقاضی و دو شخص "ذیصلاحیت" اظهارنامه های قانونی امضا کنند که خشونت خانگی تجربه شده است؛ یا
- متقاضی و یک شخص "ذیصلاحیت" یک اظهارنامه قانونی امضا کنند و آن را همراه با یک نسخه از گزارش پلیس درمورد عمل ضرب توسط مقصر مورد ادعایه قربانی مورد ادعا تسلیم نمایند.

اظهارنامه های قانونی از "اشخاص ذیصلاحیت"

اظهارنامه های قانونی نوع قابل قبولی از مدرک هستند که همسر/معرف دست به عمل خشونت آمیز زده است. متقاضی باید یک اظهارنامه قانونی ارائه دهد که در آن ماهیت خشونت و اطلاعات مربوط به ضامن توضیح داده شده است. به علاوه دو اظهارنامه قانونی از اشخاصی که "اشخاص ذیصلاحیت" خوانده می شوند نیز باید ارائه گردد.

"شخص ذیصلاحیت" عبارت است از یک:

- پزشک؛
- روانشناس حرفه ای؛
- پرستار حرفه ای؛
- مددکار اجتماعی (که عضو انجمن مددکاران استرالیا است یا توسط این انجمن ثبت شده است)؛
- مشاور دادگاه خانواده؛
- مددکار حفاظت کودکان (برای خشونت علیه بچه ها)؛
- مدیر یا هماهنگ کننده پناهگاه زنان یا بحران خشونت خانگی یا سرویس مشاوره یا یکی از کارکنان یکی از این نوع سرویس ها با ساختار سازمانی بدون سلسله مراتب اداری، که موقعیت شغلی او شامل مسئولیت برای موارد خشونت خانگی نیز می شود.

دو اظهارنامه قانونی باید توسط دو نوع متفاوت از اشخاص ذیصلاحیت تنظیم شود. برای مثال داشتن دو کارمند پناهگاه قابل قبول نیست، اما می توان از یک کارمند پناهگاه و یک پرستار استفاده کرد.

اظهارنامه های قانونی باید حاوی نکات زیر باشد:

- نظر اشخاص ذیصلاحیت در مورد این که آیا متقاضی (یا اگر خشونت علیه فرزند است، فرزند) خشونت خانگی را تجربه کرده است (در چارچوب تعریف مقررات مهاجرت)
- اساسی که نظر وی بر آن اساس قرار دارد، مثلاً "نمونه هایی از موارد خشونت خانگی که قربانی برای او شرح داده است، وضع روانی، جسمی یا عاطفی قربانی و این که آیا این وضع با عکس العمل قربانیان خشونت خانگی، تجربه شخص ذیصلاحیت در خصوص سایر قربانیان خشونت خانگی مطابقت دارد یا خیر.
- نام قربانی، و
- نام کسی که خشونت را مرتکب شده است.

اشخاص ذیصلاحیت همچنین باید متذکر شوند که بر چه اساسی برای تنظیم اظهارنامه قانونی ذیصلاحیت هستند. توصیه می شود که شخص ذیصلاحیت یک نسخه از مدارک تحصیلی مربوطه خود را که صلاحیت او را نشان می دهد ضمیمه کند.

وکلا مهاجرتی، وکلای حقوقی، مشاوران، مقامات کلیسا یا کارکنان جامعه، که مدرک مددکاری اجتماعی ندارند، به لحاظ مقررات مهاجرت اشخاص "ذیصلاحیت" محسوب نمی شوند.

فرم 1040

فرم 1040 یکی از فرم های وزارت مهاجرت است که متقاضی و اشخاص ذیصلاحیت می توانند برای تنظیم اظهارنامه های قانونی از آن استفاده کنند. استفاده از این فرم الزامی نیست اگرچه که مفید است زیرا کسی را که اظهارنامه را تنظیم می نماید راهنمایی می کند که چه چیزهایی را باید در اظهارنامه خود بگنجانند. چنانچه از این فرم استفاده نشود این نکته حائز اهمیت است که اظهارنامه قانونی از *قانون اظهارنامه های قانونی 1959* فدرال (کامنولث) تبعیت کند.

اگر عمل ضرب به پلیس گزارش شده است، گزارش پلیس می تواند جایگزین یکی از اظهارنامه های قانونی گردد، اما افسر پلیس نمی تواند اظهارنامه قانونی امضا کند. اظهارات قربانی به پلیس نمی تواند به لحاظ مقررات خشونت خانگی به عنوان گزارش پلیس استفاده شود.

مدارک مربوط به رابطه واقعی

با اینوصف ممکن است لازم باشد که متقاضی مدارکی ارائه دهد دالّ بر این که رابطه در زمان تسلیم تقاضانامه و تا قبل از قطع رابطه واقعی بوده است. برای اطلاعات بیشتر درباره نوع مدارک لازم نگاه کنید به برگه های اطلاعاتی IARC برای مراجعان در مورد تقاضانامه های همسر.

اگر خشونت خانگی ثابت شود

اگر خشونت خانگی ثابت گردد، و وزارت مهاجرت قانع شود که رابطه پیش از قطع آن واقعی بوده است، به متقاضی ویزای دائم داده خواهد شد. به متقاضیان ویزای همسر ویزای دائم داده خواهد شد حتی اگر از زمانی که درخواست ویزای موقت همسر داده شده است دو سال نگذشته باشد. به متقاضیان ثانوی ویزاهای کسب و کار / پیشنهادشده توسط کارفرما فقط در صورتی ویزای دائم داده می شود که به متقاضی اصلی ویزای دائم داده شود.

چنانچه خشونت خانگی به حد کافی ثابت نشود

اگر مأمور پرونده در وزارت مهاجرت قانع نشود که مدارک ارائه شده کفایت که نشان دهد خشونت خانگی وجود داشته است در آن صورت مأمور پرونده می تواند قضیه را برای ارزیابی مستقل بیطرفانه به سنترلینک ارجاع نماید. مأمور پرونده باید هر نوع مدرک مربوط به خشونت خانگی را که "به طریق قضایی اخذ تصمیم شده" به عنوان دلیل قانع کننده بپذیرد (مثل دستورهای

قانون دادگاه خانواده، احکام دادگاه و محکومیت های مقصر) ولی اجباری ندارد مدارکی را که "به طریق قضایی اخذ تصمیم نشده" قبول کند (مثل اظهارنامه های قانونی یا گزارش های پلیس).

چه مواردی ممکن است مشکوک تلقی شود؟

مأمور پرونده پس از ارزیابی کلی از قضیه و مدارک ارائه شده توسط متقاضی در خصوص هر مورد ارزیابی به عمل می آورد. عوامل زیر ممکن است در این ارزیابی مؤثر باشد:

- آیا اطلاعات مندرج در اظهارات مبهم یا نامعلوم است
- آیا شواهد ضدونقیضی وجود دارد، مثل:
 - پرونده های دادگاهی که ناموفق بوده یا رد شده است
 - بیانات ضدونقیض در اظهارنامه های قانونی یا بین این اظهارنامه ها
 - اطلاعات ضدونقیض که قبلاً یا توسط شخص سومی ارائه شده است
- طول مدتی که دو طرف با هم رابطه داشته اند
- چه مدت بعد از خشونت ادعا شده متقاضی دعوی خشونت خانگی را تسلیم می کند
- آیا اطلاعات مندرج در اظهارات تفصیل کافی ندارد یا فاقد جزئیات شخصی به نظر می رسد
- آیا ضامن بابت خشونت خانگی حکم دادگاه علیه متقاضی دارد، و
- اگر متقاضی مرد باشد – به موجب سیاست وزارت مهاجرت ارجاع ادعای خشونت خانگی که به طریق قضایی اخذ تصمیم نشده و توسط یک مرد انجام می گیرد منطقی تلقی می شود مگر این که "مدارک قوی" وجود داشته باشد که دعوی واقعی است.

برای از بین بردن هر گونه تردیدی از جانب مأمور پرونده مفید خواهد بود که مدارک و شواهد اضافی که مؤید دعوی است نیز ارائه شود، مثل گزارش های پزشکی یا روانشناسی، زیرا مأمور پرونده این مدارک را در ارزیابی کلی خود مورد توجه قرار خواهد داد.

اگر مورد من به سنترلینک ارجاع گردد چه می شود؟

اگر دعوی خشونت خانگی شما برای ارزیابی مستقل بیطرفانه به سنترلینک ارجاع گردد در این صورت مراتب به شما اطلاع داده خواهد شد. کلیه اطلاعات مربوطه ای که شما در اختیار وزارت مهاجرت گذارده اید برای کمک به ارزیابی به سنترلینک داده خواهد شد. هر گونه ترتیبات دیگری که سنترلینک لازم بداند مستقیماً بین شما و سنترلینک صورت خواهد گرفت.

ارزیابی سنترلینک نهایی و برای مأمور پرونده الزامی است. بنابراین چنانچه سنترلینک تصمیم بگیرد که خشونت خانگی صورت نگرفته است مأمور پرونده باید این تصمیم را بپذیرد.

اگر وزارت مهاجرت مورد مرا رد کند آیا می توانم استیناف بخواهم؟

اگر وزارت مهاجرت درخواست شما را برای ماندن در استرالیا رد کند، به احتمال زیاد شما واجد شرایط هستید که از دادگاه تجدیدنظر در امور مهاجرتی (Migration Review Tribunal - MRT) بخواهید این تصمیم را مورد تجدیدنظر قرار دهد. محدودیت های زمانی اکیدی در مورد تسلیم درخواست به MRT اعمال می شود، بنابراین باید قطعاً نظر و راهنمایی تخصصی بیشتری از یک وکیل مهاجرتی ثبت شده بگیرید و درخواست تجدیدنظر خود را سریعاً تسلیم کنید. نگاه کنید به برگه اطلاعاتی شماره 22 IARC زیر عنوان تجدیدنظر MRT.

اطلاعات برای برقراری تماس

وزارت مهاجرت

سرویس گیشه در کلیه ادارات NSW

9 صبح تا 4 بعدازظهر دوشنبه، سه شنبه، پنجشنبه و جمعه

9 صبح تا 1/30 بعدازظهر چهارشنبه

26 Lee Street, Sydney 2000

سیدنی (مرکز شهر)

GPO Box 9984, Sydney, NSW 2001

Commonwealth Government Centre 2-12, Macquarie St
Parramatta NSW 2150
Locked Bag CC7, Parramatta 2123

پاراماتا

خط تلفن ملی اطلاعات: 131 881
وبسایت: www.immi.gov.au

مرکز حقوق و مشاوره مهاجرتی

خط تلفن اداری: (02) 9281 1609
وبسایت: www.iarc.asn.au

مشاوره تلفنی	سرویس حضوری (بدون نیاز به تعیین وقت قبلی)
(02) 9281 8355 سه شنبه و پنجشنبه 2 تا 4 بعداز ظهر	ساری هیلز: دوشنبه 6 تا 9 شب پاراماتا: چهارشنبه 6 تا 9 شب، Parramatta Migrant Resource Centre, 15 Hunter Street Parramatta NSW 2150

All translated information has been produced with the financial assistance of the Law and Justice Foundation of NSW. The Foundation seeks to advance the fairness and equity of the justice system and to improve access to justice, especially for socially and economically disadvantaged people. Website: <http://www.lawfoundation.net.au>

Disclaimer: any opinions expressed in this publication are those of the authors and do not necessarily reflect the views of the Law and Justice Foundation's Board of Governors.